

Betalingen. Saaledes som Lovforslaget er, maa man antage at det er den Kommune hvor Barnet fødes, men det stemmer ikke med de Regler, vi nu have for Forsørgelsespligten, at det i alle Tilfælde bliver den Kommune, hvor Barnet fødes, som har at udbræde denne Forsørgelsespligt. Den sidste ærede Daler har allerede svaret den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds (Haffner) med Hensyn til, hvad han ansøgte om det Uheldige ved at opstille en Klassifikation for Befolkningen, og jeg kan henholde mig til, hvad han udtalte, nemlig, at det ikke er noget Nyt, vi skabe ved denne Lov, men at vi have denne Klassifikation baade i Reglementet af 1810 og ligeledes senere i Loven af 1856; og selv om det kunde være heldigere ikke at have en sliq Klassifikation, mener jeg dog, at vi hellere maa beholde den, end at faae en Reform, som medfører store Ulemper; hvad jeg rigtig nok tror vil blive Tilfældet efter Lovforslagets Bestemmelser, som de nu ere; thi jeg tror, at denne Bestemmelse baade vil optages med mindre Tilfredshed af Befolkningen, og at den vil berede dem, der skulle have med Lovens Gjennemførelse at gjøre, større Vanstueligheder end Bestemmelsen, saaledes som den findes i Regjeringens oprindelige Lovforslag og i Endringsforslaget, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette til Thingets Vedtagelse.

Scholer: Den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds (Haffner) ansøgte Noget, hvori jeg kan være fuldstændig enig med ham, nemlig at man havde været for skaansom overfor Kommunerne med Hensyn til Betalingen for de Medlemmer, som ere under Fattigvæsenet. Jeg udtalte denne Tanke allerede ved 2den Behandling, og jeg vilde idag være fremkommen med et Underendningsforslag om at forhøje Betalingen, hvis jeg havde havt det særdigt tidsnok til at kunne faae det fornødne Antal Navne paa det. Men det er ogsaa det Eneste, hvori jeg er enig med den ærede Landssthingsmand, thi jeg er ganske uenig med ham i hans Betragtning af de Fortrin, Lovudkastet har, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg tror, det vilde virke særdeles uheldigt, om Lovforslaget kom ud i denne Skikkelse. Det ærede Medlem yttrede, at enhver velstaaende Mand vilde ikke spise Jordemoderen af med 3 Kroner, men paa hende Mere, og det indrømmer jeg ogsaa vil i Reglen være Tilfældet. Men lad os tage Memesene, som de ere; der er ogsaa rige, gjerrige Folk, og jeg har en Anelse om, at stundom en rig, velhavende Gaardmand vil staa med Loven i Haanden og sige: Der er 3 Kroner; det byder Loven. Og sæt nu, at Jordemoderen maatte samme Dag komme til en fattig Indsidders Kone ved Siden af, saa staa Jordemoderen med Loven i Haanden og siger til hende, naar hun vil give hende sin

Skjærv: Ja, min Ven, jeg skal have 3 Kroner, det byder Loven. Din rige Nabo gav mig rigtig nok heller ikke mere end 3 Kroner, men Loven byder, at Du skal give ligesaa meget. Det er en Inkonsekvents, som jeg tror vil være særdeles uheldig. Jeg kunde have forstaaet, om man havde stillet det Altsammen frivillig, paabudt, at Enhver skulde vederlægge Jordemoderen for hendes Stjening efter sin Evne og Vilkaar, efter sit Sjøn, og at der alene blev sat en bestemt Betaling for dem, der ere under Fattigvæsenet, og det en rundelig Betaling. Jeg vilde ikke have Frygt for, at det skulde gjøre noget Skaar i Jordemødrenes Indtægter. Jeg vil indrømme, at Klassifikationen er ikke heldig, men hvad der nu staa i Lovforslaget anser jeg endnu meget uheldigere, og jeg vilde derfor meget anbefale Thinget at vedtage Endringsforslaget.

Oyenbøll: Jeg kunde ønske at bringe i Thingets Erindring nogle Udtalelser, som ved denne Sags 1ste Behandling saaldt fra den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (Strup), som jeg beklager ikke idag er her tilstede. Hans Udtalelser vare i det Hele saa fuldstændig rigtige, at jeg nok tør lægge dem til Grund for nogle Betragtninger over det foreliggende Endringsforslag. Han begyndte med at sige, at den nuværende Lovgivnings Bestemmelser om Klassifikation, hvorefter Folk skulde betale forskjelligt efter deres forskjellige Stand og Stilling, er en saare daarlig Maade at lønne Jordemødrene paa. Jeg tror, at han havde fuldkommen Ret deri. Det er jo sagt saa ofte, at denne Klassifikation er uheldig, og jeg skal derfor ikke nu gaa ind derpaa; jeg mener, at den ikke alene er uheldig, men at den er aldeles uigjennemførlig. Jeg tror, at man kunde udsætte en stor Præmie for den, der kunde opstille en blot nogenlunde tænkelig Klassifikation af Beboerne i en Kjøbstad ligeoverfor Gaardmand, Husmand med Jord og Husmand uden Jord. Det er mig en fuldstændig Gaade, hvorledes det skulde ske; men selv indenfor Landdistriktets Grændse har en saadan Klassifikation jo Intet at betyde. Hvad er en Gaardmand? Ja, det kan være en Mand med 10 Lønder Hartorn og en Mand med 1 Ld. Hartorn. Men, jeg spørger, om ikke en Mand, der har 1 Lønde Hartorn, og som efter Lovsproget er Gaardmand, maatte kan staa sig meget ringere end en Parcellist med 6 Skjæpper Hartorn. Dertil kommer, at nu findes der paa Landet ikke blot Gaardmand og Husmand med Jord eller Husmand uden Jord, men alle mulige Næringsdrivende, saasom Møllere, Præster, Forpagtere, Handlende, Høvere, Haandværkere, kort sagt, man kommer til det Resultat, at en Klassifikation Intet har at betyde, og ikke kan gennemføres, ligesom den vist heller ikke nogensinde har været forsløgt gennemført noget Sted. Jeg har forgjæves søgt at finde et eneste Tilfælde, hvor